दधिद्रप्स *m.* Molke von saurer Milch.
दधिभाण्ड *n.* Topf mit saurer Milch.
दधिमण्ड *m.* saurer Rahm.
दधिवन्त् saure Milch enthaltend.
दधिष्व *s.* 1. **धा**.
दधीय्, °यति nach saurer Milch verlangen.
दधृष् (*Nom.* **°धृक्**) *u.* **दधृष** verwegen, kühn; *n.* **दधृक्** *adv.*
दधृष्वणि = *vor. Adj.*
दध्यञ्च् (**दधीच्**) *m. N. eines mythischen Wesens.*
दनु *f. N. der Mutter der Dânava.*
दनुज *m.* ein Dânava.
दन्त् (*adj.* —°, *f.* **दती**) = *folg.*
दन्त (*adj.* —°, *f.* **आ** *u.* **ई**) Zahn; Elfenbein.
दन्तक (*adj.* —°) Zahn.
दन्तघाट *u.* **°क** *m.* Künstler in Elfenbein.
दन्तघात *m.* Biss (*eig.* Zahnhieb.
दन्तच्छद *m.* Lippe (*eig.* Zahndecke).
दन्तधाव *m.*, **°न** *n.* das Zahnputzen.
दन्तप्रक्षालन *n. dass.*
दन्तमय elfenbeinern.
दन्तमांस *n.* Zahnfleisch.
दन्तमूल *n.* Zahnwurzel.
दन्तमूलीय Zahnwurzel-, dental (*g.*).
दन्तरचना *f.* das Putzen der Zähne.
दन्तवेष्ट *m.* Zahnfleisch.
दन्तशुद्धि *f.*, **°शोधन** *n.* das Reinigen der Zähne.
दन्ताग्र *n.* Zahnspitze.
दन्तादन्ति *Adv.* Zahn an Zahn (*vom wüthenden Kampfe*).
दन्तालि *u.* **दन्तावली** *f.* Zahnreihe.
दन्तिन् mit Zähnen begabt; *m.* Elefant.
दन्तुर grofse Zähne habend; erfüllt, voll von (—°).
दन्तुरय्, °यति erfüllen; *p.p.* **दन्तुरित**.
दन्तोलूखलिक *u.* **°लिन्** die Zähne als Mörser gebrauchend.
दन्त्य *Adj.* Zahn-, dental (*g.*).
दन्दशूक bissig.
दभ्, दम्भ्, दभति, दम्भीति schädigen, verletzen, hintergehen; *Pass.* zu Schaden kommen. *Caus.* **दम्भयति, °ते** zu Schanden machen. *Desid.* **दिप्सति** schädigen *o.* täuschen wollen.
दभ täuschend; **दभाय** (*Dat. Inf.*) um zu täuschen.
दभीति *m.* Schädiger, Feind; *Mannsn.*
दभ्य zu täuschen.
दभ्र gering, schwach, wenig; *n.* Dürftigkeit, Not.
1. **दम्, दाम्यति** zahm sein; zähmen, bezwingen; *p.p.* **दान्त** gezähmt, sanft. *Caus.* **दमयति** zähmen, zwingen; *p.p.* **दमित**.
2. **दम्** (*nur* °—*u. Gen. Pl.* **दमाम्**) = *folg.*
1. **दम** *m. n.* Haus, Wohnung.
2. **दम** zähmend, bewältigend (—°). *m.* Selbstbeherrschung, Züchtigung, Strafe, Geldbufse (*j.*); *Mannsn.*
दमघोष *m. N. eines Königs.*
दमन, *f.* **ई** bändigend, bewältigend (—°). *m.* der (Rosse-) Bändiger, *Mannsn.*; *n.* das Bändigen, Bestrafen.
दमनक *m. Mannsn.*
दममय aus Selbstbeherrschung bestehend.
दमयन्ती *f. N. der Gattin Nala's.*
दमयितर् *m.* Bändiger, Züchtiger.
दमाय्, °यति (sich) zähmen *o.* bezwingen.
दमितर् *m.* Bändiger.
दमिन् gezähmt, zähmend, sich beherrschend.
दमूनस् häuslich, Haus-; *m.* Hausfreund.
दंपति *m.* Hausherr; *Du.* Mann und Frau.
दम्भ् *s.* **दभ्**.
दम्भ *m.* Trug, List, Heuchelei; **दम्भार्थम्** zum Schein.
दम्भक (—°) täuschend betrügend.
दम्भन schädigend (—°); *n.* das Betrügen, Täuschen.
दम्भिन् betrügerisch; *m.* Betrüger, Heuchler.
दम्भोलि *m.* Indra's Donnerkeil.
दम्भोलिपाणि *m.* der Gott Indra (*s. vor.*).
1. **दम्य** zu zähmen; *m.* ein (noch zu zähmender) junger Stier.
2. **दंम्य** häuslich, heimisch.
दय्, दयते (**°ति**) teilen, zuteilen (*Acc. o. *Gen.*), als Teil haben, teilnehmen an (*Acc. o. Gen.*). *Partic.* **दयमान** verliebt*; *p.p.* **दयित** geliebt, teuer. *m., f.* **आ** der, die Geliebte; der Gatte, die Gattin.